

Sygn. akt IV U 633/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Matusiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 kwietnia 2021 roku w Sieradzu

odwołania S. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 31.07.2020 r. Nr (...)

w sprawie S. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o świadczenie postojowe

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 633/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 31.07.2021r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił S. D. prawa do świadczenia postojowego za kolejny okres na podstawie art. 15zv, art. 15 zq ust. 1 pkt 1 ust. 3 ustawy z 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374 ze zm. – dalej „tarcza antykryzysowa”) w zw. z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych . Organ zaznaczył, że stosownie do art. 15 zq ust.1 pkt 1 i ust.3 , art. 15 zua ust.1 tarczy antykryzysowej, świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu. Świadczenie to przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności. Świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe pierwszorazowe. Organ podniósł, że decyzją z dnia 02.06.2020 r. organ odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia postojowego, w związku z czym nie przysługuje mu prawo do świadczenia postojowego na podstawie wniosku z dnia 28.07.2020 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji S. D. podniósł, że nie wskazano w niej konkretnego przepisu ustawy, wykluczającego go z prawa do świadczenia; odwołujący zaznaczył także, że decyzja z dnia 02.06.2020 r. nie jest prawomocna z uwagi na wniesienie od niej odwołania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.01.1996r., została zgłoszona działalność gospodarcza - Zakład Usługowo – (...), NIP (...), REGON (...). Zmiana we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej została dokonana 29.12.2004r. W systemie KSI ZUS od 1.09.2002r., płatnik wyrejestrował działalność gospodarczą (**wydruk z CEIDG, zaświadczenie k. 14 - 19/akta sprawy; k. 5, 7/akta ZUS**).

W dniu 11.05.2020r., do ZUS wpłynął wniosek S. D. o świadczenie postojowe dla osób prowadzących działalność gospodarczą (**wniosek/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 02.06.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił S. D. prawa do świadczenia postojowego na podstawie przepisu art. 15 z ustawy anty kryzysowej wskazując, że wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej a zatem nie podlega ubezpieczeniom społecznym w ZUS w związku z czym nie ma prawa do świadczenia postojowego. (**decyzja/akta ZUS**).

Wniesione przez S. D. odwołanie od decyzji ZUS z 02.06.2020 r. zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 12.08.2020 r. w sprawie IV U 522/20.

(orzeczenia w aktach IV U 522/20 SO w Sieradzu).

W dniu 28.07.2020 r. S. D. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o świadczenie postojowe za kolejny okres, zaś decyzją z dnia 31.07.2020 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia postojowego za kolejny okres. (**decyzja/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i aktach ZUS.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ponieważ postępowanie dowodowe w całości zostało przeprowadzone w oparciu o dokumenty, zawarte w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy, stosownie do art. 15z§2 ustawy z 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i 695), w brzmieniu, określonym ustawą z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U.2020.875), zaistniały przesłanki do wydania w sprawie wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15z§ ust. 1 pkt 1 i ust. 3, ust. 4 pkt 1 ustawy anty kryzysowej, świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020r. i nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc. Prawomocną decyzją z dnia 02.06.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił S. D. prawa do świadczenia postojowego ustalając, że wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej. Należy w tym miejscu przypomnieć powszechnie przyjmowaną się zasadę uwzględniania przez sądy skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych. Ma to swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i drogi administracyjnej, czego wyrazem są art. 2 § 3 i art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. Jeśli zatem przez organ administracyjny - w tym ZUS - została wydana decyzja dotycząca praw lub obowiązków danej osoby, to w razie jej

niezaskarżenia lub niepodważenia w systemie odwoławczym sąd musi mieć na względzie przy rozstrzygnięciu innych spraw dotyczących tej osoby wynikający z niej stan prawny. Tak też wskazywał Sąd Najwyższy w wyroku z 29 stycznia 2008 r. (I UK 173/07, OSNP 2009/5-6/78), stwierdzając, że sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją, od której strona ani nie wniosła odwołania, ani nie podważyła jej skuteczności w inny prawem przewidziany sposób. Znajduje tu bowiem zastosowanie zasada domniemania prawidłowości aktów administracyjnych, zgodnie z którą wywołują one skutki prawne i wiążą inne organy państwowe, w tym sądy.

Zasady ponownego wniosku o przyznanie świadczenia postojowego określa art. 15zua ust. 1-3 tarczy antykryzysowej. Zgodnie ze wskazanym przepisem świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie, na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe, z tym, że wypłata po raz kolejny świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs tarczy antykryzysowej. Powyższe uregulowanie oznacza, że prawo do dodatkowego świadczenia postojowego mają wyłącznie osoby, które wcześniej skorzystały ze świadczenia postojowego. W efekcie najpierw trzeba skorzystać ze świadczenia postojowego, a dopiero potem można występować o dodatkowe świadczenie postojowe. Ponieważ S. D. nie przysługuje prawo do świadczenia postojowego, co zostało stwierdzone prawomocną decyzją organu z dnia 02.06.2020 r., to tym samym nie ma on prawa do dodatkowego świadczenia postojowego.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.